

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Πολιτικός διάλογος μεταξύ δύο μαθηματικών :

— Τὴν ἐσυχάθηκα αὐτὴν τὴν Ἀντιπολίτευσιν ! Δὲν ἤμπορεσε ποτὲ νὰ φθάσῃ περισσότερον ἀπὸ τὴν διαίρεσιν.

— Μὲ συγχωρεῖς, ἴσα ἴσα ἀφοῦ ἐπέρασε τὴν διαίρεσιν ἐφθασεν εἰς τὰ κλάσματα.

✱

Ὁ ἐλλόγιμος Μυριανθούσης παρευρίσκειτο εἰς τὴν διαδήλωσιν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἀκούσας δὲ τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ ἀποκαλῇ τὸν λαὸν συμπολίτας ἐταράχθη.

— Ἐπρεπε νὰ λέγῃ ἀντιπολίται ! ἔβόα ὁ κ. Μυριανθούσης, οἱ συμπολίται δὲν ἤμπορεῖ νὰ εἶνε παρὰ μὲ τὴν συμπολίτευσιν !

✱

— Πῶς σοῦ φαίνεται ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Ράλλη ;

— Τί νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ ἐγώ ! . . . ἓνα πρῆγμα βλέπω μόνον, ὅτι ὁ κ. Ράλλης ὁδηγεῖ κάθε τὸσον τοὺς συνυποψηφίους του εἰς τὴν Μάνδραν, ὅπου καὶ διανυκτερεύουν.

✱

Ἐν ὄρῳ νυκτός.

— Γιατρέ, τρέξε σὲ παρακαλῶ, καὶ ἡ γυναῖκά μου ἔκαμε ἀποβολή.

— Ὁ ἰατρός, ὅστις εἶνε πολιτευόμενος :

— Ἀποβολὴν ἐκ προμελέτης ;

— Πῶς ἐκ προμελέτης ! . . .

— Βέβαια . . . τάχα ἡ ἀποβολὴ τοῦ Ράλλη ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ δὲν ἦτο ἐκ προμελέτης ;

✱

Ὁ Ἰάπων κ. Ἰγανάκη ἔχει σκοπὸν νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πόλιν μας διὰ νὰ ἰδῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Τὸν συμβουλεύομεν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν του, διότι ἔχει νὰ ἰδῇ πράγματα ἀξιοθρήνητα, τὰ ὅποια θὰ τὸν κάμουν νὰ λυπηθῇ ὅσον καὶ ἄπονός καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι εἶνε.

✱

— Μὲ ποῖον κόμμα ἀρά γε νὰ εἶνε ὁ κ. Κόντος ;

— Ἀμφιβάλλεις ; . . . μὲ τὴν συμπολίτευσιν. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀνεχθῇ αὐτὸς ὁ Ἀττικιστὴς ἀνθρώπους προτιμῶντας τὰ βαρβαρόφωνα ;

✱

Ὁ κ. Ψωμόπουλος, ὁ ἀγαθὸς ἐκ Νεαπόλεως σιδηρουργός, ὅστις ἐκτίθεται εἰς τὸ νομὸν μας κατὰ τὸν ἐπικείμενον βουλευτικὸν ἀγῶνα, εὐχόμεθα ἐγκαρδίως νὰ ἐπιτύχῃ, διότι οὕτω τοῦλάχιστον θὰ ὑπάρχῃ εἰς ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τοῦ ὁποίου θὰ δυνάμεθα νὰ λίγωμεν ἐν πεποιθήσει, ὅτι εἶνε ἀνθρώπος τοῦ πυρός καὶ τοῦ σιδήρου.

✱

— Εὐερίεις ; . . . εἰς τὴν Εὐβοίαν ἐκτίθεται καὶ ὁ κ. Δούνης.

— Μπᾶ ! . . . μά εἶνε ἀκόμη εἰς τὴν ζωήν ;

— Πῶς ! . . .

— Ἐνόμιζα, ὅτι πρό πολλοῦ μᾶς ἄφησε χρόνους.

✱

Ἀνηγγέλθη, ὅτι ὁ ὑποψήφιος κ. Κυριακὸς πάσχει τοὺς

ὀφθαλμούς, τούτου ἕνεκα ἴσως δὲν ἡδυνήθη ἀκόμη νὰ ἰδῇ ὑπὲρ τίνος ὑποψηφίου θὰ παραιτηθῇ.

✱

Ὁ κ. Μακράκης ἐξέπληξε πάλιν τὸν κόσμον. Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ἔκαμαν διαδήλωσιν, αὐτὸς περιωρίσθη νὰ κάμῃ μίαν δήλωσιν, διὰ τῆς ὁποίας λέγει, ὅτι ἀπεφάσισεν ἐν συσκέψει μετὰ τῶν ὁπαδῶν του νὰ ψηφίσωσι τὸν Τρικούπην ὡς ἀντιπολιτευόμενον, τὸν Δηλιγιάννην ὡς συμπολιτευόμενον καὶ τὸν Ράλλην ὡς οὐδέτερον.

Ὅλα ταῦτα ἀνηγγέλθησαν διὰ τοῦ ὀργάνου τοῦ κ. Μακράκη ὁ Λόγος, ὅστις σημειωτέον, ὅτι εἶνε καθισμένος καὶ δὲν ἔχει καμμίαν συγγένειαν ἢ σχέσιν μὲ τὸν ὀρθον λόγον.

✱

Ὁ κ. Γεννάδιος ἐν τῇ δημηγορίᾳ αὐτοῦ πρὸς τοὺς Πειραιεῖς ἐκήρυξε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἁγίου, τίποτε ὀλιγώτερον !

Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία εὐρίσκεται εἰς διωγμὸν, ἀφοῦ κατήντησε νὰ ἔχῃ τοιοῦτους ἀγίους ! . .

✱

Κάποιος ἔλεγεν ἀκούσας τὴν περίφημον ἐκ τοῦ ἐξώστου ἀγόρευσιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τὴν διαδόχον αὐτοῦ παρίνεσιν περὶ κορδονίου :

— Θαρρῶ πῶς ὁ κύρ Θόδωρος θὰ μείνῃ τὴν 15 Ὀκτωβρίου μὲ τὸ κορδόνι μοναχὰ τοῦ κομβολογιοῦ . . . ἀλλὰ χωρὶς κόκκους.

✱

Μανθάνομεν, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις ἐσχόπευε νὰ μεταβῇ εἰς Μεσολόγγιον, εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ἀντιπάλου του διὰ νὰ κηρύξῃ τὸν λόγον τῆς ἀντιπολιτευσεως, ἀπέστη τοῦ σκοποῦ του, διότι ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ τόπος εἶνε βαλτώδης καὶ ἐφοβήθη μήπως τὸ παληοπάπουτσο κολλήσῃ εἰς τὸ βουρκον.

Ἡ Ζῆς

Ἡ ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ἔπος [εἰς ἄσματα τέσσαρα, τοῦ ὁποίου ἡθικός αὐτοεργός εἶνε ὁ Γεγὴς καὶ οἱ ὁπαδοὶ του.

ἄσμα πρῶτον.

ὦ σὺ θεὰ πανάγαθῃ, θεὰ Παραφροσύνῃ,
Ποῦ διευθύνεις τῶν Ρωμηῶν τὰ κλασικὰ κεφάλια,
Ποῦ ἡ χάρι σου ἀπείρακτον κανένα δὲν ἀφίνει,
Ποῦ γὰρ νὰ κάνης τὸ καλὸ δὲν θέλεις παρακάλια,
Ἐμπρός ! λυπήσου, ὦ θεά, καὶ τὸ δικό μου χάλι
Καὶ ὁπαδὸν σου κάμε με, τούτίστιν ποιητή,
Γιὰ ν' ἀνεβῶ τὸν Πήγασον καὶ τὴν ἀνεμοζάλη
Καὶ ψάλω τὴν ἐπάνοδόν τ' Ἀρχιμπαλωματῇ !

ἄσμα δεύτερον

Μόλις ἐπάτησ' ὁ Γεγὴς τὸ πόδι του στὸ χῶμα
— Καὶ πρὶν τὸ «καλῶς ὦρισες !» νὰ τοῦ εἰποῦν ἀκόμα —
Ἀνάρπαστος ἐγένετο κ' εἰς ἄμαξαν ἰτέθη,
Ὡς ἀπαιτοῦν τοῦ κόμματος οἱ τύποι καὶ τὰ ἔθνη.

Εὐθύς ὁ Τσελεπίτσαρης κ' οἱ φίλοι τὸν κυκλώνουν
Καὶ μιὰ σημαία Κρητικὰ στὸ πλάι του στηλώνουν,
Μὰ γιὰ νὰ ἦνε σοβαρὴ καὶ νάχη κάποια γὰρ
Ἐνα παπούτσι δένουνε ἐπάνω στὸ κοντάρι.
Ἀνάβουν δυὸ βεγγαλικά, καίνε δυὸ τρεῖς ρουκέττας,
Τριγύρω του χορεύουνε σὰν νᾶνε μαργιονέττας,
Καὶ συλλαμβάνουν αὐθωρεὶ ὅλοι τοὺς μιὰ ιδέα :
Πῶς εἶνε ἀναπόφευκτον, εἰς τοῦ κοινοῦ τὴν θέα
Νὰ ἐκτεθῇ ὁ Ἀρχηγός, γιὰ νὰ τὸ συγκινήσῃ
Καὶ οὕτω πως κεφάλαια ἐκλογικὰ κερδήσῃ.
Ὁ Ἀρχηγὸς σὰν τ' ἄκουσε πολὺ τοῦ ἁκαρᾶν
Κ' εὐθύς διαμαρτύρησεν γι' αὐτὸ στοὺς φίλους κάνει.
— « Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανῇ ! » ἀδιάκοπα φωνάζει.
Μὰ φαίνεται τοὺς φίλους του αὐτὸ δὲν τοὺς ξιπάζει.
Γι' αὐτὸ τοὺς ἵππους στή στιγμή ἀνηλεῶς κτυποῦνε
Κι' ἀρχίζουν μὲ εὐλάβειαν πολλήν νὰ προχωροῦνε.
Ἄλλοι τὸν ψέλνουν θλιβερά κι' ἄλλοι κρατοῦν τὸ ἴσο...
Χίλιοι τὸν πᾶν ἀπὸ μπροστὰ καὶ χίλιοι ἀπὸ πίσω !

ᾠδα τρίτην.

Περίλυπος καὶ κατηφὴς προβαίνει ἡ συνοδεία
Καὶ μοιάζει ἡ διαδήλωσις, πολιτικὴ κηδεία.
Ὡχρὸς προβαίνει ὁ Γεγὲς καὶ συγκεκνημένος
Γιατ' εἶν' ἀπ' τὸ ταξιδί του ὁ δόλιος κουρασμένος,
Κι' ἀκολουθοῦν οἱ συγγενεῖς κ' οἱ τεθλιμμένοι φίλοι
Μὲ κατηφῆ τὰ πρόσωπα καὶ μὲ ὠχρὰ τὰ χεῖλη.
Μὲ τέτοια χάλλα τραγικὰ στοὺς δρόμους τριγυρίζουν
Κι' ἀπὸ τὰ σπῆτια ποῦ περνοῦν, πολλοὶ τοὺς . . . λιθανίζουν.
Οἱ φίλοι οἱ ταλαίπωροι κλαῖνε κι' ἀναστενάζουν
Μὰ κάπου κάπου σταματοῦν κι' ὅλοι μαζὴ φωνάζουν :
— « Ὁ Ἀρχηγός μας πέθανε ! ὁ Ἀρχηγός μας ζήτω ! »
Ἰδοὺ ὁ ἐπιτάφιος τῶν φίλων του τίς ἦτο !

ᾠδα τέταρτην.

Αὐτὰ τὰ λίγα ἤθελα νὰ πῶ. — Καὶ σύ, Θεά μου,
Πάρ' τώρα τὰ μπαγκάκια σου καὶ φύγε ἀπὸ κοντά μου.
Πήγαιν' ἐκεῖ ποῦ σὲ ζητοῦν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
Ἐκεῖ ποῦ κλαῖν' τὰ χάλια τους, τὸ ἔθνος καὶ τὴν Κρήτη,
Καὶ πάρε τὸν Θεόδωρον μὲ ὅλο του τὸ κόμμα
Καὶ κλειδωσέ τους, ὦ Θεά, μεσ' στοῦ Δρομοκαίτη.

Δὲν μείνει τίς

ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΜΑΣ

Σύμβολον καταλληλότερον οἱ ὑποψήφιοι τῆς Ἀντιπολι-
τεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν ἠδύναντο νὰ εὑρουν ἀπὸ τὸ
παληοπάπουτσο εἰς ἐνδειξιν τοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὅποιν
θὰ ἐπέλθῃ κατὰ τὴν 14 Ὀκτωβρίου. Ἐκ τῶν προτέρων μᾶς
λέγουν δεικνύοντες τὸ σύμβολόν των :

— Μᾶς ἔδωκεν ὁ Τρικούρης τὰ παπούτσια 'στὸ χέρι.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐνέκρινε τὸ σύμβολον τοῦτο ἵνα πλη-
ρωθῇ φαίνεται ἡ παροιμία, ἥτις λέγει :

— « Παπούτσι ἀπὸ τὸν τόπο σου - κι' ἄς εἶνε καὶ μπαλω-
μένο. »

Ὁ διάλογος παρὰ τὸν παλαιὸν στρατῶνα μεταξὺ ἐνὸς
μπαλωματῆ καὶ ἐνὸς πελάτου του :

— Μήπως ἔχεις κανένα ζευγάρι μεταχειρισμένα ; . . .

— Ποῦ νὰ βρῆς τώρα τέτοια πράγματα ! Μοῦ τὰ ἐπῆ-
ραν οἱ Ντεληγιαννικοί.

Εἰπέτε μας, σὰς παρακαλοῦμεν, ἐὰν εἶνε δυνατόν νὰ
ἐξέλθωσι λαοκοί ἐκ τῶν καλῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὸν
συνδυασμὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῷ Νομῷ Κυκλάδων
οἱ κ.κ. Μαῦρος, Μαυρογορδάτος καὶ Μαυρομαρᾶς.

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Βαλσαμάκη.

« Ἡ ἐφεδρεία ἡ μέλλουσα νὰ δράσῃ κατὰ τὴν κρίσιμον
ῥαγν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπαλλαγέντας, τριμηνίτας καὶ δια-
νύοντας τὴν θητείαν τῶν περιφερόμενοι εἰς τὰς κόμας ὡς
εἰσπράκτορες, ὡς τελωνοφύλακες καὶ ὡς βρεσιβουζοῦκοι. »

« Ἐκλογεῖς τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Ἰθάκης, καὶ Κα-
λάμου ἐμμένετε εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πόθου καὶ τὴν
ἀνάγκην τὴν ὁποίαν ἐξεφράσατε μυριάκις ἀνυπομόνως πε-
ριμένοντες τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς. »

Καὶ μία ἀντίθεσις εἰς τὸν νομὸν Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος :
Ἐν Λαμίᾳ ἀπεσκήρτησεν ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως ὁ κ.
Ἐπὶ δὲ, ἀλλ' ἄμέσως ἐν Δωρίδι ἀποσκιρτᾷ ἐκ τῆς ἀντιπολι-
τεύσεως . . . ὁ κ. Χλωρός.

Ἀξενόμα

ΤΟ ΚΟΡΔΟΝΙ

Ἀπ' τὸ Γέρω - μπαμπαλὴ
ὡς τὸ ξακουστὸ ἀηδόνη,
Ἀθηναῖοί μου καλοὶ
δός τε ψῆφο στὸ κορδόνι . . .

Ἄν ποθῆτε ἡ πατρίς
μιὰ γιὰ πάντα νὰ γλυτώνη,
πρέπει καὶ οἱ δεκατρεῖς
νὰ περάσουν στὸ κορδόνι . . .

Καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ
δός τε ψῆφο μιὰ μόνη
γιὰ νὰ γίνη πιὸ μακρὺ
τ' ἀνεκτίμητο κορδόνι.

Γιατί, τούτη τὴ φορὰ
ἂν τὴν πάθῃ τὸ κορδόνι,
σὰς τὸ λέω καθαρὰ
ἡ πατρίς μας τὰ . . . κορδώνει !

Λαμπρὸς